heder lod man altsaa Forslaget ligge. Som det ligeledes fremgaar af Betænkningen, har der været ført to Samraad med Landbrugsministeren, for det første om Udbetaling af Forskud til Kommunerne og for det andet om Tilskud af Statskassen til Forsikringsforeninger mod Oldenborrelarver i Danmark. Angaaende det første Punkt skal jeg tillade mig at udtale, at det er fremkommet paa Foranledning af en Skrivelse fra en Kommune i Sydsjælland, en Kommune, som i det sidste Aar har haft en Udgift til Indsamling af Oldenborrer paa over 7,000 Kr. Man vil altsaa se, at det er temmelig store Beløb, som Kommunerne i de enkelte Tilfælde, hvor Indsamlingen er stor, maa staa i Forskud med. Ved Samraad med Landbrugsministeren fik Udvalget det Indtryk, at Ministeren i de enkelte Tilfælde, hvor Udgiften har været uforholdsmæssig stor, ad administrativ Vej kunde gaa med til at yde saadanne Forskud, og man har derfor ikke stillet Forslag herom men overladt det til Administrationen i hvert enkelt Tilfælde at yde saadanne Forskud. Staten yder jo til Udgifterne ved Alderdomsunderstøttelsen Kommunerne Forskud ad administrativ Vej, og det er derfor mit Haab, at den højtærede Landbrugsminister vil være med dertil ogsaa i dette Tilfælde. Et andet Samraad har der været ført om Tilskud af Statskassen til Forsikringsforeningen mod Oldenborrelarver i Danmark. Til Rigsdagen er der indsendt et Andragende fra en saadan Forening, der tæller 1000 Medlemmer, repræsenterer 6000 Tønder Hartkorn og et Areal af 50,000 Tønder Land; Betingelsen for, at denne Forenings Love kunne blive til Virkelighed, saa der ydes Erstatning for Skade, foraarsaget af Oldenborrelarver, er, at Staten yder den ene Tredjedel af Udgifterne, Foreningen dækker den anden Tredjedel, og Resten maa den vedkommende skadelidte selv betale. Selvfølgelig hører en saadan Bevilling ikke hjemme paa det foreliggende Lovforslag, men man har ved Samraadet for det første ønsket at faa Landbrugsministerens Mening om Sagen at vide og for det andet søgt at vække Sympati for Sagen her i Tinget, saaledes at man i Fremtiden muligvis kunde faa en Bevilling paa de aarlige Finanslove. Vi, som kende Forholdene i de Egne, der ere udsatte for Angreb af Larver, have set mange Landmænd forlade deres Hjem paa Grund af den store Skade, som Angrebet har forvoldt. Jeg ønsker derfor at slaa til Lyd for denne Sag her i Tinget. Da vi jo bevilge Penge af Statskassen til saa mange andre Formaal, mener jeg ogsaa, man kunde gaa med til at give Statsunderstøttelse i dette Øjemed. Jeg gaar saa over til at omtale de enkelte af Udvalget stillede Ændringsforslag. I § 1 har man ændret den Sætning, hvor der staar, at Amtmanden paabyder, at Kommunerne skulle foretage Indsamling, derhen, at Amtmanden skal lade udgaa Bekendtgørelse til Kommunerne. Man gaar nemlig ud fra, at selv om Amtmanden kan paabyde Kommunerne at lade foranstalte Indsamling, kan Paabudet ikke gaa videre til den enkelte Jordbruger. Det maa være Frivilligheden, der dér skal gøre sig gældende. Man kan sige som saa: „Vi betale saa og saa meget pr. Pund Oldenborrer, vær saa god at indsamle, saa betale vi", men man kan ikke lade udgaa Paabud til den enkelte. Derfor har Udvalget foretrukket den Forandring, at Bekendtgørelsen skal udgaa. og naar den er udgaaet, skal Kommunalbestyrelsen inden et vist Tidsrum antage Mænd, der modtage og uskadeliggøre det indsamlede. Man har ogsaa gjort det af den Grund, at man vilde have et staaende Apparat omkring i Kommunerne, saaledes at Folk paa Forhaand vidste, saa vel naar Oldenborrerne sværme, som ogsaa, naar Larveangrebet finder Sted, saaledes at det blev klart for hver enkelt Beboer, hvor han skulde indlevere det indsamlede, og at det til enhver Tid vides, at der bliver betalt derfor. Med Hensyn til § 2 har der været nogen Stemning i Udvalget for, at det med Hensyn til Indsamlertegnet skulde stilles frit for Kommunerne, om de vilde udstede det eller ikke, men det har ikke været fremsat med saa stor Styrke, at der er blevet stillet Forslag derom, og da den højtærede Minister paa en vis Maade modsatte sig det, har man bibeholdt Bestemmelsen om, at der skal udstedes Indsamlertegn. I § 3 har Udvalget indsat en ny Bestemmelse om, at hvis der i en Kommune opstaar Formodning om, at et Parti Larver ikke er samlet i den paagældende Kommune, men i en Nabokommune, kan Kommunalbestyrelsen nægte at betale for det indsamlede, indtil det er godtgjort, at det ikke er Tilfældet. Bestemmelsen er indsat, fordi man har Kommuner, hvor Betalingen, fordi der fremkommer mange saavel Oldenborrer som Larver, som Regel er sat lavere end i de Kommuner, hvor der kun fremkommer færre Oldenborrer eller Oldenborrelarver. For nu at forebygge, at man skal henvende sig til de Kommuner, hvor Betalingen er højere, for at opnaa højere Betaling,